

Актуальні питання впровадження сучасних технологій управління

Оксана Кириченко

*доктор економічних наук, доцент кафедри управлінських технологій,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: oksanaKS@krok.edu.ua,
ORCID: 0000-0001-5244-8323*

За сучасних умов управління вітчизняними підприємствами потребує від управлінців значних знань теоретико-методологічних підходів та науково-практичного інструментарію управління підприємствами. Саме знання та практичне застосування нових сучасних технологій управління забезпечує ефективне функціонування та майбутній розвиток підприємств. Рациональне планування подальшої діяльності, формування стратегії розвитку підприємства та реалізація прийнятих планів із активним використанням ефективних сучасних підходів до управління та управлінських технологій забезпечують ефективність та прибутковість діяльності та впровадження своєчасних та адекватних антикризових дій з метою запобігання поширення кризових явищ на підприємстві, що обумовлює та визначає особливу актуальність та своєчасність проведеного дослідження та обраної теми.

Новими сучасними технологіями менеджменту є такі технології як: інжиніринг та реінжиніринг бізнес-процесів, впровадження технологій контролінгу та технологій грейдінгу, запозичення та впровадження кращих інструментів та технологій менеджменту з використанням бенчмаркінгу. Комплексне застосування всіх вище зазначених сучасних методів, інструментів та формування сучасних управлінських механізмів дає можливість переходу системи управління підприємством на новий більш високий рівень економічного розвитку, внаслідок накопичення за певний період часу значної кількості вагомих системних змін, які, як наслідок, дають нову якість функціонування існуючої на підприємстві економічної системи. Нові технології управління являють собою сукупність інноваційних та організаційних технологій які спрямовані на забезпечення перебудови управління та функціонування підприємств з метою зростання їх конкурентоспроможності та забезпечення майбутнього розвитку який може здійснюватися як еволюційним так і революційним шляхом.

Зростання ефективності функціонування підприємства може здійснюватися як за рахунок інвестиційно-інноваційного розвитку так і є результатом внутрішнього організаційного еволюціонування за умови, що всі підсистеми та елементи системи управління підприємством будуть максимально адаптованими та синхронізованими та матимуть механізми реагування на виникнення внутрішніх та зовнішніх впливів, збоїв в роботі системи. Таким чином, розвиток економічних систем підприємств переходить до нового рівня розуміння та формування нових наукових підходів до розуміння забезпечення економічного розвитку підприємств через науковий підхід програмування розвитку підприємств.

Сьогодні одним із поширених тенденцій в забезпеченні розвитку підприємств є впровадження технологічного менеджменту як інструменту орієнтованого на впровадження технологічних інновацій метою удосконалення покращення роботи підприємства та забезпечення його розвитку. Таким чином, в технології управління відбувається частковий перехід виробничої та ринкової систем управління від традиційних до управління технологічним розвитком.

В основі наукового підходу програмування розвитку лежить розуміння процесів функціонування розвитку підприємства як певного алгоритму, закладеною програмою дій. Застосування програмного підходу активно використовується в управлінні проектами та програмами, проектному менеджменті, а також має своє значне застосування як проектно-цільовий підхід у макроекономічному плануванні та державному регулюванні процесів економічного розвитку країни. Застосування програмного підходу до управління та розвитку підприємств є новим підходом до управління сучасними організаційними процесами в менеджменті підприємств. Суть програмного підходу до управління та розвитку підприємств полягає у розумінні підприємства як системи, яка має бути запрограмованою, тобто мати передбачені, визначені та затверджені внутрішні алгоритми дій на стратегічному, тактичному та операційному рівні управління, які будуть знаходитися в межах компетенції відповідного управлінського персоналу, проте поза межами суб'єктивної оцінки в прийнятті управлінських рішень.

Новими сучасними технологіями менеджменту визначають такі технології як: ERP-системи, інжиніринг та реінжиніринг бізнес-процесів, запозичення та впровадження кращих інструментів та технологій менеджменту з використанням бенчмаркінгу, а також впровадження технологій контролінгу та технологій грейдінгу. Модель менеджменту, яка існує зараз в Україні, знаходиться на стадії її формування, а тому потребує впровадження широкого переліку технологій як інноваційних та революційних, так і програмних та еволюційних.

Ефективне застосування сучасних інформаційних технологій забезпечить оптимізацію роботи організаційної та управлінської систем підприємства, скоординує діяльність працівників та забезпечить ефективну взаємодію на різних рівнях підприємства, оптимізує та ефективно розподілить навантаження на працівників, забезпечить впровадження нових, значно продуктивніших інноваційних технологій виробництва продукції та нових, більш конкурентних продуктів, що створить значні конкурентні переваги для підприємства, забезпечить зростання його доходу та прибутковості.

Технологічний менеджмент спрямований на використання навичок методів та механізмів управління з метою розробки та впровадження нових технологій та більш ефективного використання наявних технологій та техніко-технологічних можливостей. Таким чином, технологічний менеджмент дає можливість до вирішення системних задач управління підприємством за допомогою нових інформаційних та цифрових технологій в використанні всіх наявних ресурсів підприємства з метою зростання його ефективності та створення додаткової цінності.

Ключові слова: управління; управлінські технології; механізми управління.

Список використаних джерел

1. Армстронг М., Стивенс Т. *Оплата труда, практическое руководство по построению оптимальной системы оплаты труда и вознаграждения персонала*. Днепропетровск: Бизнес Букс, 2007. 297 с.
2. Азарян Е. М. *Международный маркетинг*. К.: НМЦВО МОиН Украины, Студцентр. 2015. 199 с.
3. Колот А. М. *До проблеми розвитку теорії розподільчих відносин*. Україна: аспекти праці. 2008. № 7. С. 3-12.
4. Костишина Т. А. *Конкурентоспроможна система оплати праці: проблеми теорії та практики: Монографія*. Полтава: РВВ ПУСКУ, 2008. 269 с.
5. Кузьмін О. Є., Мельник О. Г. *Основи менеджменту*. К.: Академвидав, 2003, С. 58-59.